

utvivlsomt herved sket Forbedringer, men da den nugældende Lov ikke indeholder Forskrift om, at hvert enkelt sekunda Æg skal mærkes sekunda, har Bestemmelsen ikke været tilstrækkelig effektiv, idet Æggene ikke har kunnet følges videre, hvad Rammerne for Kontrollen i øvrigt heller ikke har tilladt.

Siden Gennemførelsen af Loven af 31. Marts 1928 har Forholdene udviklet sig videre i Retning af, at man i andre Lande har fastsat indgaaende Bestemmelser om Handel med Æg eller paa anden Maade fremkaldt betydelige Fremskridt. Dette gælder saavel Importlandene som Eksportlandene. I Tyskland er hele Handelen med indenlandske Æg fra Producent til Forbruger underlagt detaillerede Bestemmelser med Hensyn til saavel Kvaliteten som Sorteringen. I England er man ikke gaaet saa stærkt frem med Lovbestemmelser, men i Praksis er der sket en meget stor Forbedring i Kvaliteten af den indenlandske Produktion, der kvantitativt i Forhold til Importen er af stor Betydning. I Nordirland, hvis Æg sælges paa det engelske Marked som indenlandske, er man gaaet meget langt med Hensyn til Forskrifter og er gennem disse naaet vidt med Hensyn til Kvaliteten, men det maa betones, at man til Gennemførelse af Bestemmelserne har maattet ansætte et stort Antal Kontrollører. Alene i Eksporthavnen Belfast virker 4 Kontrollører, og til Eftersyn paa Pakkerierne m. m. er ansat 23 Kontrollører, hvorved bemærkes, at Danmark med et næsten tre Gange saa stort Areal, en betydelig større Eksport og mange Eksportveje kun har udvidet Statskontrollens Personale med i alt 5 Kontrollører i Anledning af Æglovenes Gennemførelse. Ogsaa de fleste af de betydende europæiske Eksportlande har ligesom de oversøiske Eksportlande siden 1928 i væsentlig Grad skærpet deres Bestemmelser eller Kontrol.

Af det foranførte vil fremgaa, at man ikke her i Landet kan blive staaende ved de gamle Bestemmelser, der maa erkendes at være utilstrækkelige, og at man til Bevaring af Danmarks Stilling i den internationale Æghandel maa yderligere træffe Foranstaltninger ikke mindst til Sikring af, at en bedre Kvalitet leveres fra Producenterne. Det er klart, at selv den bedste Vilje fra Eksportørernes Side og den skarpeste Kontrol ikke vil kunne sikre en prima Eksportvare, hvis det til Eksportørerne indgaaede Materiale indeholder væsentlige Mængder Æg af forringet Kvalitet og alle Overgangsformer mellem sekunda og prima Vare. Naar hertil kommer, at Æggene i Virkelig-

heden lige saa godt kan leveres prima som sekunda, vil det forstaaes, at Sagen ogsaa indeholder Momenter af stor nationaløkonomisk Betydning, jfr. at den totale Eksport af danske Æg i 1937 var 80,6 Mill. Snese til en samlet Værdi af ca. 130 Mill. Kr.

Der er næppe Tvivl om, at en Forbedring af de danske Eksportægs Kvalitet vil medføre, at en relativt højere Pris kan hjembringes, og det skal fremhæves, at det er forholdsvis smaa Mængder Æg af mindre god Kvalitet, der nedsætter Prisen for hele Eksportkvantummet.

Fra Producenternes Side har man ikke mindst i den senere Tid faaet Øjet op for denne Side af Sagen, og paa Initiativ af Danmarks Fjerkræavlforening nedsatte de interesserede Organisationer i Efteraaret 1937 et Udvalg, der omfattede Repræsentanter for denne Forening, Landbrugsraadet, De samvirkende danske Landboforeninger, De samvirkende danske Husmandsforeninger, Foreningen af danske Ægeksporthører, Dansk Andels Ægexport, Landbrugsministeriets Ægekspertudvalg og Statens Husholdningsraad. Dette Udvalg har under 30. Maj d. A. til Ministeriet afgivet en Indstilling, der er aftrykt som Bilag I, og til hvis Indhold Ministeriet i Hovedsagen kan slutte sig.

Paa Grundlag af de foranførte Betragtninger har man anset det for paakrævet at supplere de gældende Lovbestemmelser, og for de foreslaaede Tilføjelser redegøres der nedenfor.

Til § 1.

Det mest virksomme Middel til Imødegaaelse af Levering af daarlige Æg er utvivlsomt at gennemføre, at disse Æg betales med en Underpris. De sekunda Æg fremkommer som Følge af Sløseri, Ukendskab eller Spekulation i Prisstigning. Sløseriet og det manglende Kendskab giver sig Udslag i Levering af snavsede Æg og Æg, der har lidt Skade, fordi de ikke er rettidigt indsamlet eller er blevet daarligt opbevaret. Spekulationen i Prisstigning giver sig Udslag i Levering af hengemte Æg. Sløseriet bør hæmmes ved Fradrag, ligesom man ved Fradrag bør fjerne Tilskyndelsen til Hengemning.

Man kunde, som nævnt i Indledningen, antage, at Køberne og særlig Eksportørerne af sig selv vilde foretage Fradrag for sekunda Æg, og dette sker da ogsaa, men dog langt fra i fuldt Omfang. Fradrag foretages hovedsagelig over for særlig daarlige Leverandører, men selv over for saadanne tvinger Konkurrencen i nogle Tilfælde Køberen til at vise stor Tolerance. Over for de middelgode Leverandører foretager man